

MEDLEMSBLAD **FREM**

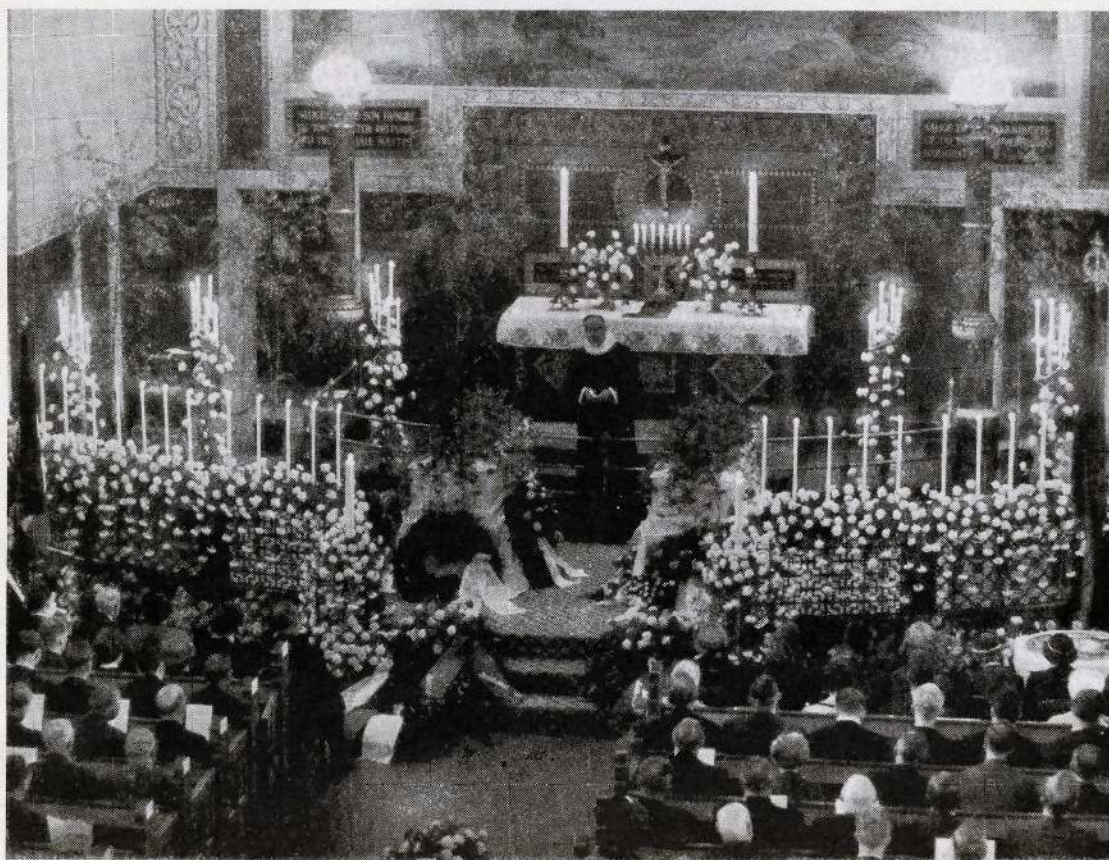

Boldklubben

NR. 4

SEPTEMBER 1960

15. AARG.

Dette nummer af vor klubs medlemsblad er tilegnet vore to klubkammerater *Søren Andersen* og *Ib Eskildsen*, der begge omkom ved flyvekatastrofen lørdag d. 16. juli. De blev dræbt sammen med seks andre fodboldkammerater i flyvemaskinen, der styrtede i vandet udfør luft-havnen i Kastrup. De øvrige omkomne var: *Erling Spalk, Ikast, Erik Jensen, AB, Børge Bastholm Larsen, Køge, Per Funch Jensen, KB, Arne Karlsen, KB, og Kurt Kramer, KB.* De to unge Frem'ere var meget gode kammerater, og de blev efter en gribende højtidelighed i Skt.

Mathæuskirken begravet på Vester Kirkegaard.

SØREN ANDERSEN in memoriam

SØREN ANDERSEN står for mig som idealet for det man kalder en kvik og opvakt ung mand. Det der nu skrives om ham i denne nekrolog, er ikke udtrykt fordi han nu ikke er mere, men fordi han var sådan, og det er vel derfor at det bliver meget svært at glemme ham i tiden frem over. Ganske vist siger man, at tiden læger alle sår, men når det i dette tilfælde drejer sig om Søren Andersen, er det efter min mening straks noget helt andet.

Mit sidste møde med Søren fandt sted dagen før den grufulde katastrofe. Jeg havde bedt ham om at komme hjem til mig. Som sædvanlig »gassed« vi lidt med hinanden, og Søren manglede jo aldrig svar. Det han egentlig var kommet for var det, at han skulle have sin fødselsdagsgave. Han havde fødselsdag den skæbnsvangre lørdag, og da min kone og jeg dagen før skulle rejse på en lille ferie sammen med en klubkammerat og hans kone, var det jo rimeligt, at han fik sin fødselsdagspresent inden vi stak af. Jeg gav ham en pakke, og jeg forbød ham at åbne den før dagen efter. Men det var for meget for drengen Søren. »At du kan nænne det,« sagde han alvorligt. Hans blik på mig og måden han krammede pakken på sagde mig alt. »Pak bare op Søren, du er jo som et

lille barn, der første gang skal have en julegave,« sagde jeg til ham.

Han var barn og ung mand på samme tid. Hans glade drengesind lyste op hos os, der dagligen skulle omgås ham. Når alvorligere ting var på programmet var det den fornuftige unge mand, der kunne udtrykke sin mening. Som svigerfar til ham gik jeg mange gange og ventede på en mulighed for at irettesætte ham. Bare en enkelt gang, tænkte jeg. Men den kom aldrig den chance. Han var så korrekt i alt og mod alle. Jeg husker en episode efter en kamp i Vejle, hvor Søren i kampens

hede havde talt mindre pænt til en af vejlenserne. Det pinte Søren, og vi talte om det. Jeg rådede ham til, næste gang vor klub skulle spille mod denne klub, at give den pågældende spiller en undskyldning. Det gjorde Søren. Da vi så mødte Vejle i Idrætsparken, så man Søren løbe over til sin »uven« og stak ham hånden og en undskyldning.

Sådan var Søren. Han kunne være hård på banen, men bag denne robuste spiller bankede et varmt og oprigtigt vennehjerte, også for modstanderne.

Han havde ikke noget ondt lune, selv om det kunne se sådan ud. Han kæmpede for sin klub og sit hold. Hans energikilder blev tømt til bunden efter hver kamp. Om alle spillere ville give sig ligeså meget som Søren har gjort, ved både træning og under kampene, så ville det sikkert have været meget nemmere for en træner at føre sit hold helt til tops.

Vi vil alle komme til at savne Søren. Ikke mindst hans mor og far. For ikke at glemme hans unge hustru. En fattig trøst må det være for disse tre, at vi i Frem aldrig vil glemme ham for de år, han lyste op i vor klub.

Æret være Søren Andersens minde!

Bernhard Nielsen.

Hvorfor... og ansvaret!

Når disse linjer skrives er der gået et stykke tid siden den forfærdelige katastrofe. Endnu forstår man ikke, at det kunne ske. *Hvorfor* er vel det oftest brugte ord i forbindelse med ulykken, og det er ikke sagt uden grund. Man kan flette dette ord ind i alle de spørgsmål, der rejser sig, når man diskuterer *hvorfor* ulykken kunne ske. Lad det være sagt med det samme, at denne artikel ikke må betragtes som nogen anklage, hverken mod enkeltpersoner eller mod nogen institution. Men kunne den forfærdende ulykke ikke være und-

gået, om alle forsigtighedshensyn var blevet taget i anvendelse?

Jo, vil nogen sige! Hvorfor lod man maskinen starte i det forrygende vejr. Det var jo ikke her i byen alene det var dårligt vejr. I Herning, hvor der skulle spilles kamp, var vejret jo ligeså slemt. Ingen kan forlange, at *DBU's* repræsentanter, der var til stede i lufthavnen, skulle vide besked herom. Men lufthavnens vejrtjeneste måtte vide det. Hvorfor fik piloten ikke en nøjagtig og aktuel vejrrapport inden han startede?

Så er spørgsmålet, om piloten ikke

var startet alligevel, hvis han havde fået den aktuelle vejrmeddelelse. Hvem kunne forbyde ham at starte. Maskinen var ikke beregnet til flyvning i et sådant vejr. Kan man virkelig få lov at starte fra en af den danske stats lufthavne med en hvilken som helst plimsoller af en flyvemaskine, uden at de ansvarlige ledere i lufthavnen kan gribe ind og forbyde en sådan maskine at gå op. Det lyder utroligt for en ikke-luftfartskyndig. Ordet plimsoller skal dog ikke sættes i forbindelse med den forulykkede maskine, selv om den var gammel og led af en erhvervs sygdom, som i fagkredse betegnes haletung. Dette indtraf når maskinen blev overbelastet, siges der. Man kan altså uden nogen form for kontrol stuve en

IB ESKILDSEN in memoriam

For os i ungdomsafdelingen, der har fulgt *Ib Eskildsen* under hans opvækst fra spæd lilleputte i foråret 1950 til den ufattelige og tragiske 16. juli, synes det så meningsløst, at han så brat skulle tages fra os.

Ib blev medlem af »FREM« som 9-årig og blev snart målmand på første putter. Han var en køn, lyskrøllet og charmerende dreng, der havde en glimrende boldbehandling og et godt blik for spillets udvikling, hvilket placerede ham som centre-half på første drenge. I juniorafdelingen blev han højre back, den plads han helst spillede og udfyldte bedst.

Som yngling afgøres det som regel, om man bliver fodboldspiller. Ib *ville* være fodboldspiller, den alvor han lagde i sin idræt var helt usædvanlig for en 16-årig, og det var derfor kun naturligt, at han var anfører i kraft af sin kampegeist og den tillid han nød blandt sine kammerater.

Ib havde temperament og lune. Jeg husker en ganske bestemt episode, da han var junior. Det ringede på min dør, og udenfor stod 5 ju-

niores med Ib i spidsen. De havde vundet juniorpokalen og mente, at de havde krav på en udenlandsrejse i lighed med 1. ynglinge. Jeg vil sent glemme den iver, Ib lagde for for dagen på egne og kammeraters vegne. Tingene blev hurtigt sat på plads, hvorefter Ib takkede for samtalen, idet han med et smil henvendte sig til kammeraterne og sag-

de: »Ja gutter, her var altså ikke noget at hente, nu må vi nøjes med at vinde turneringen.«

Ib var med til at vinde 6 talentturneringer og 3 ungdomspokaler og var deltager i slutkampen om danmarksmesterskabet for ynglinge i 1958 mod *B 1909* foruden mange kampe på udvalgte skole- og *KBU*-hold.

Ib var blandt de største talenter »FREM«s ungdomsafdeling har fostret gennem årene, han var i besiddelse af de egenskaber, der kræves for at nå helt til tops – for ham var det kun et spørgsmål om tid og rutine, for han *ville*. Vi skal aldrig mere høre Ib's friske replik, og netop nu hvor vi stillede de største forventninger til ham, for nu skulle han være med til at præge »FREM« såvel på banen som udenfor.

Ib kendte de idealer om loyalitet, fællesskab, kammeratskab og værdighed, som man knytter til begrebet: Sportsmand.

Ib Eskildsen vil aldrig blive glemt i Boldklubben »FREM«.

Børge Mossfeldt.

maskine med mennesker og rejsegods og på denne måde overbelastte en maskine, uden at man griber ind. Utroligt. For når man vidste at den blev haletung, ja, så må den jo tidligere have været overbelastet, og alligevel løber man en forfærdende risiko.

Anklage eller ikke anklage. De ansvarlige må undskylde, men vi nærbeslægtede til de omkomne spørger endnu den dag i dag: *Hvorfor?*

Hvorfor havde maskinen ikke vinduesviskere? Havde det haft nogen betydning i dette tilfælde og i dette vejr? En luftfartkyndig mener nej. Piloten havde jo sideruderne at orientere sig igennem, sagde han. Når man til daglig kører bil og kommer ud i styrtregn, er vinduesviskeren ganske uundværlig. Havde man ikke den, vil den forsigtige bilist køre ind til siden og afvente bedre vejr. Sideruderne på bilen er nemlig også umulige at se ud igennem. Det sam-

me må vel gøre sig gældende for en flyvemaskine.

Hvor ligger ansvaret spørger man? Mon man ikke kommer dette spørgsmål nærmest når man konkluderer, at der er flere uheldige omstændigheder, der gør sig gældende. Politiet og luftfartsmyndighederne undersøger daglig for at finde frem til årsagerne. Om det vil lykkes vil tiden vise.

Piloten! Stakkels mand kan man vel sige. Som nær pårørende til en af de unge omkomne spillere, har jeg den største medfølelse med hans

frygtelige skæbne, der nu har ramt ham. Mange *Hvorfor'er* kan muligt rettes til ham, og han vil sikkert svare. Lad det være nok med det.

Men alle vi pårørende til disse 8 dejlige store drenge, der fandt døden hin lørdag i Kastrup, beder til, at de ikke døde forgæves. Lad ikke en sådan meningsløs ulykke gentage sig. Vi får ikke vore drenge tilbage, men lad mindet om deres død være medvirkende til, at ikke andre må lide samme skæbne. Så er de ikke døde forgæves.

Bernhard Nielsen.

FRA

DANSK

BOLDSPORT

*Jeg har bundet en krans til din tidlige grav —
jeg møder dit smilende blik,
og det er, som om bare jeg blomster dig gav,
og du hilser mig mildt med et nik.*

*Jeg véd, du er sovet for evighed ind,
men vågen du står for min hu.
Det er med din sjæl, som med stjernernes skin —
den brast — men den stråler endnu.*

Olaf Hansen.

Hvis alle unge var som disse to

Tusinder af sørgende fulgte vore to unge spillere, *Søren Andersen* og *Ib Eskildsen*, til deres sidste hvilested på Vestre Kirkegaard. Forinden fandt der en meget smuk højtidelighed sted i *Skt. Mathæus* kirken, som var fyldt til sidste plads, hvilket vil sige at mellem 15 og 1600 mennesker overværede den kirkelige handling. Udenfor stod adskillige tusind, som ikke kunne komme ind. Kirken og de to hvidmalede kister var smukt pyntet i vor klubs farver. Hundrevis af buketter og kranser fra ind- og udland pyntede op, både i selve kirken og udenfor.

Det vil være umuligt at nævne alle dem fra den danske sportsverden, der viste vore to døde klubkammerater den sidste ære ved deres nær-

værelse. Vi kan kun konstatere, at de var der alle, med overborgmester *Sigvard Munk* i spidsen. Vor gamle klubs unge og gamle medlemmer var mødt talrigt op for at sige det sidste farvel til *Ib* og *Søren*.

Pastor *Harald Rønnenfelt* holdt en meget smuk og personlig mindetale. Han sagde bl. a.:

– Der havde ikke været så mange ungdomsproblemer, hvis alle unge var som disse to. To gode kammerater, der fulgtes ad gennem sport og i privatlivet. Vellidte af alle de kom i berøring med. Dybt savnet vil de blive af os alle. Ikke mindst af forældre og søskende og *Søren Andersen*s unge hustru. Disse to viede jeg her foran dette alter for kun godt to måneder siden. En så kort tids

lykke var ikke ventet for disse to unge.

Dybt grebet gik derefter vor klubs formand *Vilhelm Skousen* op mellem de to kister. Han udtalte:

– Vi ved, at I var to gode sønner, og I efterlader jer et uerstatteligt savn. I skal også vide, at alle vi i *Frem* vil savne jer. Vi har fulgt jer fra I var små, og vi ved, at I var i besiddelse af de egenskaber, der kendetegner den gode sportsmand. Derfor knyttede både vi i *Frem*, og dansk fodbold, store forventninger til jer.

Derefter sang *Boolsen-kvartetten* »*Nærmere Gud til dig*«, og efter en kort messe tog en æresvagt af ledere og spillere plads udenom de to ki-

, var ungdommen intet problem

ster. Salmen »*Altid frejdig når du går*« afsluttede den smukke højtidelighed, og æresvagterne bar de to kister ud til de ventende rustvogne.

I langsomt tempo kørte en lang kortége efter rustvognene til Vestre Kirkegård, hvor Søren og Ib nu hviler ved siden af hinanden. Det var et ønske af de to familier, at disse to drenge, der havde fulget ad igennem livet, også skulle have deres grav ved siden af hinanden. Da begge kisterne var sænket i gravene foretog pastor Rønnenfelt jordpåkastelsen.

Efter at de to familier havde sagt det sidste farvej til deres drenge skiltes det store følge langsomt. En værdig og stilfuld afslutning på en smuk højtidelighed. *Be.*

For alle de smukke blomster og kranse, der blev sendt til Søren's og Ib's bære samt for al den venlige sympati og hjertelige deltagelse, der strømmede os i møde i de tunge dage, beder vi Dem modtage vor varmeste tak.

Birthe Andersen

Erna og Knud Eskildsen

Boldklubben FREM

Knud Lundberg om Ib og Søren

i AKTUELT

Det er umuligt at se på forhånd, hvad der gør en dreng til fodboldspiller.

Ib Eskildsen så vi et par gange på Frem's førstehold i efteråret. Uden at han gjorde noget større indtryk. Han var lidt tung i det. Det kunne sinke i nærkampene, og det prægede ham, at han måtte sætte alle kræfter ind for at klare dem.

Jeg havde i mit stille sind anbragt ham på hylden med dem, der *måske* kunne blive gode førsteholdsspillere. – Men ikke mere.

★

Men jeg tog unægtelig fejl. Som det skulle vise sig i løbet af foråret.

Han blev ikke *pludselig* af format. Men fra kamp til kamp gjorde han et sikrere indtryk. Man begyndte at lægge mærke til, at han havde evne til at placere sig rigtigt. Så ofte, at det ikke kunne være noget tilfælde. og at han kunne sparke til en bold. Og at han vidste, hvor han skulle sparke den hen.

I efteråret skulle han have støtte. I foråret blev han en af dem, der kunne bære de andre.

Og så kom kampene på de udvalgte hold.

★

Jeg så hans største fiasko. I Århus. Den fortæller noget om ham som fodboldspiller og som menneske.

– Det kunne jeg altså ikke klare, sagde han selv bagefter. Og han havde ret.

Men netop den bemærkning fortæller lidt om, *hvorfor* han var blevet så værdifuld.

Det er ellers almindeligt, især blandt unge spillere, at man endnu *håber*. Også efter en dårlig præstation.

Man prøver at forklare for sig selv – og ofte også for andre – hvilke undskyldende momenter der har været for den mindre vellykkede kamp. Til tider går det endda ud over medspillerne.

Men Ib skød ikke skylden på noget eller nogen. Han sagde simpelt hen:

– Det kunne jeg ikke klare.

Det er den samme selvkritik – som er en sjælden vare i en sportsgren, hvor *selvillid* betyder så meget – der havde gjort ham så værdifuld på Frem's hold.

De fleste unge spillere starter i et brus af tro på egne evner. Det er dem, der har bragt dem på førstehold – af en debutant forlanger man ikke urimeligheder, og hele deres karriere har hidtil haft retning opad.

Den opdrift bærer ofte gennem de første kampe. Selvtilliden giver modet, modet giver frækhed – og frækhed belønnes på en fodboldbane.

Ib havde den ikke. Han havde usædvanlig megen selvkritik – og *det* var nu netop, hvad der var ved at gøre ham til en stor spiller.

★

Han havde ingen frækhed at leve på i starten. Derfor tog det sin tid, før han blev fast mand på Frem's førstehold.

Så sent som for en god måned siden tabte han igen troen på sin egen formåen. Han havde spillet glimrende i Berlin, på KBU's hold. Men i Århus, over for en wing, der aldrig var på sin plads, fandt han sig ikke til rette – og spillede svagt.

Men for ham betød en kamp blot, at han lærte af den – og blev bedre.

For den unge spiller med overflod af selvtillid kan en fiasko være ødelæggende. Efter et par gode kampe kan han slet ikke forstå, at netop han kan spille dårligt.

Det bagslag, der altid kommer, har slået unge talenter helt ud. Men *det* var ikke hændt for Ib Eskildsen.

Han vidste, hvor han stod. Vidste, at han havde meget at lære endnu og vurderede sit eget talent hårdt i underkanten.

Derfor er der ingen tvivl om, at han var nået *meget* langt.

★

Dagen før han døde, gjorde han sit svendestykke færdigt.

Han udtalte sig med samme stilfærdighed om sin private fremtid som om den på fodboldbanen.

Han ville nok – sagde han – senere læse til teknikumingeniør. Hvis han magtede det.

Der er ingen tvivl om, at han magtede det. Hans forhold var kun et andet udtryk for hans selvkritik.

Han vidste, hvor han stod. Vurderede måske sig selv en kende for lavt.

Men det er folk af den type, der når langt. På en fodboldbane – og måske endnu længere udenfor.

Hvis de altså ikke mister livet, netop som de er begyndt at vise, hvor meget der er i dem.

Den typiske Frem'er.

Søren Andersen var den typiske Frem'er. Den type, som vi – Idrætsparkens publikum – altid har holdt særlig meget af.

Han viste de egenskaber med det samme, da han rykkede op. Det var ikke uden grund, han gik under navnet »Søren Mål«. Og han bar det som den udmærkelse, det var tænkt som.

Bevares, vi har enkelte tilskuere, som søger at hævde deres egen intellektuelle status ved at finde værdierne i sindrige konstruktioner ude på banen. Dem, der betegner målscorerne som »folk til det grovere«. Blandt dem var det ofte god tone at tale nedsættende om en boldbegavelse som Søren.

I reglen var det dem, der ikke selv havde haft støvlerne på.

★

Vi andre, der ved, hvor svært det er at få den bold ekspederet over mållinjen, havde fra starten den største respekt for hans begavelse.

Han var ikke divisionsspiller i mange uger, før han var nr. ét på topscorerlisten. En plads, han uden tvivl havde beholdt, hvis resten af holdet havde bevaret sin styrke og sammensætning.

Men Søren, den drengefrække målæder, blev nødt til at blive konstruktiv. Han startede med kun at skulle udnytte chancerne, men snart blev det nødvendigt for ham også at *skabe* dem – ellers var der simpelt hen alt for få.

★

Det viste sig, at han også magtede den side af sagen.

Så sent som i hans sidste kampe på udvalgt hold viste han, at han nu også magtede den side af fodboldspillet. Han lagde adskillige fine tilbud op til de andre.

Spansk hyldest til Søren og Ib

Langt udenfor Danmarks grænser var man rystet over den grufulde ulykke, der hin lørdag i lufthavnen i Kastrup ramte dansk fodbold. Også til Spanien nåede denne sørgelige nyhed. I *Real Madrid* havde man alt klart til turen til København, og klubbens ledelse besluttede, at det første man ville foretage sig, når man nåede til den danske hovedstad, skulle være at hylde mindet om de 8 danske fodboldspillere, der blev dræbt ved flyvekatastrofen.

Onsdag d. 17. august kl. 17 landede *Real Madrid* i lufthavnen, og allerede kl. 18 stod alle de berømte spaniere opstillet ved *Søren Andersen* og *Ib Eskildsens* grave. Klubbens præsident hr. *Oesterreicher* holdt en smuk mindetale, og overfor sine spillere gav han udtryk for den oprigtige deltagelse, som var vist dansk fodbold fra hele Europa. Rørende var det at se disse verdensberømtheder med tårer i øjnene og høre dem mumle deres *Amen halle-*

luja og derefter slå korsets tegn for sig.

Real Madrids præsident gik derefter rundt til de tilstedeværende familiemedlemmer, og da han nåede til *Ib Eskildsens* lillebror *Kurt* kunne han ikke holde sine følelser tilbage. Han tog drengen ind til sig og kysede hans tårer bort fra hans kinder. Mere ægte kan en deltagelse vel ikke være.

Tak Real Madrid!

Be.

De færreste gav mål. Det er nemlig kun få beskåret at udnytte chancerne så godt som *Søren* selv. Men han kunne jo ikke være flere steder på een gang.

Men selv om det først langsomt var ved at gå op for den intelligenssnobbende del af publikum, var *Søren* ved at blive konstruktiv kraft, manden bag angrebene.

I *Frem's* angreb var denne dreng på 23 år blevet veteranen, der byggede op og fik sine endnu yngre medspillere sat i sving.

En rolle, han klarede over al forventning.

Der var nemlig fra begyndelsen mere i ham end pågænhed, optimisme og næse for chancen.

Han var også typisk *Frem'er* deri, at han kunne spille fodbold. At han

midt i al gå-på-humøret kunne bevare overblikket – og udnytte det med en overrumplende frækhed.

Det var de færreste, der dengang så andet end målene i ham. *De* var jo så mange. Og så gode, at de gjorde indtryk. Men det var der det hele, lige fra begyndelsen.

Han lavede, selv i den allerførste tid, også mål ved at lade chancen gå videre til en anden, endnu bedre placeret.

Udenfor banen var han ligesådan. Ligetil og hyggelig, men også med et overraskende lune.

Jeg husker ham bedst fra et gilde hjemme i min kælder. Han hørte ikke til de stille, men det var kun på banen, han var aggressiv, når han fik færden af mål.

Han var nylig gift med en ualmin-

delig sød pige. Man forstod hende så vel. *Søren* havde den samme pågæende charme i privatlivet, som gjorde ham så farlig foran mål.

★

Han vil blive hårdt savnet på *Frem's* hold.

I den alt for korte karriere, han havde bag sig, var han symbolet på den målfarlighed, der altid har været karakteristisk for *Frem*.

Men fremover var han blevet endnu mere værdifuld. Som manden *bagved* angrebene, ikke længere altid i spidsen for dem.

Hans medspillere vil savne ham hårdt. Og publikum. Men – hvad der siger mere – det vil hans modstandere også.

Knud Lundberg.

Fra ind- og udland kom der mange deltagende hilsener i form af breve, telegrammer og blomster. De blev sendt til DBU, Frem og Søren og Ib's pårørende. Her bringer vi et uddrag.

Dansk Idræts-Forbund	Arsenal Football Club	B. T.
Federation Internationale de Football Association	Klakksvikar Idrottor Felag	Fællesklubben for Valby Maskinfabrik og Jernstøberi
Union des Associations Européennes de Football	Skolidrottsförbund Skälderviken	Funktionærforeningen for Valby Maskinfabrik og Jernstøberi
Norges Fotballforbund	DIF, Nordjyllandskreds	Lærlingeskolen for Valby Maskinfabrik og Jernstøberi
Svenska Fotbollförbundet	Grønlands Idræts Forbund, Godthåb	Københavns Idrætspark
Finlands Bollförbund	Dansk Arbejder Idrætsforbund	Valby Maskinfabrik A/S
Federation Française de Football	Dansk Håndbold Forbund	Funktionærerne fra Valby Maskinfabrik
Deutscher Fussball Bund	Jydsk Boldspil-Union	Boldklubben 1909
Ungarischer Fussball Verband	Københavns Håndbold Forbund	Boldklubben 1903
Belgian Football Association	Dansk Atletik Forbund	Klub 74, Valby Maskinfabrik
Israel Football Association	De Danske Skytte- og Gymnastikforeninger	Idrætsforening »Skjold«
The Football Association	Dansk Fægte Forbund	St. Pauli von 1910, Hamburg
Federation Polonaise de Football	Dansk Børdtennis-Union	Gøteborg Alliancen
The Egyptian Football Association	Dansk Fodboldtræner Sammen- slutning	Kastrup Boldklub
Union Bulgare de Culture Physique et de Sports	Idrottarsamband Foeroya, Thorshavn	Randers Sportsklub »Freja«
Knattspyrnusambands Islands	Dansk Gang Forbund	KFUM's Boldklub
Federation Joueurs Professionels Français	Dansk Badminton Forbund	Helsingør Idrætsforening
Federation Luxembourgeoise de Football	Dansk Amatør Bokse-Union	Næstved Idræts Forening
Koninklijke Nederlandsche Voetbalbond	Dansk Vægtløftnings-Forbund	Vanløse Idrætsforening
Federation Hellenique de Football Association	Dansk Athlet-Union	Sporvejenes Idrætsforening
Oesterreichischer Fussballbund	Esbjerg forenede Boldklubber B 93	Horslunde Boldklub
Schweizerischer Fussballverband	Vejle Boldklub	Boldklubben af 1913
Futbalski Savez Jugoslavie	Kastrup Boldklub	KBU's bestyrelse
Football Association Southafrica	Aarhus Gymnastik Forening	Nykøbing F. Boldklub af 1901
Sportisfed, Tel Aviv	Sporvejenes Idrætsforening	Freddy Petersen, Canada
Federation Tunisienne de Foot-Ball	Silkeborg Idrætsforening	Aarhus Gymnastikforening af 1880
Section Tchecoslovaque de Football	Hald Idrætsforening	Boldklubben af 1913, Odense
Den norske Ambassade København	Aalborg Boldspilklub	Boldklubben Pionererne
Verband Berliner Ballspielvereine	Gram forenede Sportsklubber	Samtlige Idrætsklubber, Herning
Sporttreffen der Ostseeländer, Rostock	KFUM's Boldklub, Odense	Rønne Idrætsklub
Hajduk, Jugoslavien	Fremad Herning	Sportsmagasin Stadion
Dr. Andrejevic, Jugoslavien	Koldby Hørdum Idrætsforening	Redaktør Gunnar Hansen
Axel W. Floer Oslo	Bokseklubben Hermod	Redaktør Niels Christiansen
Sir Stanley Rous, London	KFUK Spejdernes Idrætsklub	Sportsmagasinet F.I.B. A/S
Ottorino Barassi, Rom	Fremad Amager	Dagbladet Aktuelt
Geza Toldi, Antwerpen	Fodbold-Alliancen af 1940	Akademisk Boldklub
David Steel, Leeds	Ove Bertram	Holbæk Bold- og Idrætsklub
Per Skou, Oslo	Julius Kalosca, Randers	Køge Boldklub
Umberto Agnelli, Rom	Zoneredningskorpset	Boldklubben Fremad, Valby
Isi Waage, Reykjavik	Aage Madsen, KI	Politiets Idrætsforening
Viking Fotballavdeling, Stavanger	Amatørdansernes Forbund	Fodboldafd. for Østerbros Postkontor
Schalke 04, Gelsenkirchen	A/S Københavns Telefon-Kiosker	Dansk Fodbold-dommer Union
Halmstads Bollklubb	Thor, DAI	Dansk Fodboldtrænersammenslutning
Hälsingborg Idrottsförening	Oskar Bondo Svane	Boldklubben Frem, Sakskøbing
Hapoel, Tel Aviv	Borgmesteren i Haderslev	Kammeraterne Brønshøj Boldklub
Schleswig Holsteiner Fussballverband	Sjællands Boldspil Union	Fællesklubben L. K.
Real Madrid	Københavns Boldspil-Union	Klub L. K.
Joe Wickham, Dublin	Dansk Boldspil-Union	Københavns Boldklub
M. Maduro, Curacao	Det internationale Fodboldstævne	Ekstrabladets redaktører og medarbejdere
Ernst B. Thomsen, Basel	Brønshøj Boldklub	Laur. Knudsens mek. Etabliss. A/S
Dr. Zimmermann, Karlsruhe	Ikast forenede Sportsklubber	Råvarelageret L. K.
Knattspyrnufelagid Valur, Reykjavik	Boldklubben Rødovre	Klubben de forenede Bogbinderier
Constantaras, Athen	Dansk Idræts-Forbund	Valby's KBU's klub
L. Brunt, S'Gravenhage	Odense Boldklub	Arkitekt Møbler
Harald Evensen, Moss	Skovshoved Idrætsforening	Kammeraterne AGF, Aarhus
Lauritz Stang, Oslo	Lolland-Falsters Boldspil-Union	Kammeraterne AIA, Aarhus
	Salicath's Exxpress Co. A/S	Idrætsklubben LK
	U. K.	Hjælpekassen LK
	Bestyrelsen for Kjøbenhavns Boldklub	Personalet HB, Sønderbro
		FOB
		Boldklubben Frem's 7. hold
		Boldklubben Frem's 1. Ynglingehold

Medlemsbladets redaktion: Redaktør: Bernhard Nielsen (ansvarlig efter presseloven), Lyrskovgade 8, EVa 715.